

Sygn. akt V CSK 381/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa [...] "Ś." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
przeciwko Gminie C.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.800 (tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12 - nie publ.). Tymczasem problem relacji pomiędzy zlecniodawcą gwarancji, gwarantem i beneficjentem został już wyjaśniony (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2010 r., V CSK 233/09, publ. OSNC 2010, nr 11 i powołane tam orzecznictwo).

Odnosząc się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy podkreślić, iż o jej spełnieniu można mówić wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiste naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.). Okoliczności wskazane przez skarżącego nie usprawiedliwiają takiej oceny zaskarżonego orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że wskazane przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]